Dosarul nr. 5r-178/25 4-25070868-32-5r-30122025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

28 aprilie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa de judecată, compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Dumitru Efros
Grefier Febe Dornea

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de Vadim Grossu, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 537637 din 02.05.2025, emis în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional,

a c o n s t a t a t :

La 02 mai 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Leova, Vladimir Buzdugan a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 537637 cu privire la contravenția prevăzută de art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional, pentru faptul că: ”în toamna anului 2024, în s. *****, în cadrul scrutinului electoral şi Referendumului republican constituţional, a pretins, a acceptat sau a primit personal sau prin mijlocitor a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvine pentru sine sau pentru o altă persoană în scopul exercitării unor drepturi electorale”.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Leova, Vladimir Buzdugan, adoptată la data de 02 mai 2025, Vadim Grossu a fost sancţionat pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25 000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

La 15 mai 2025, în secţia evidenţă şi documentare procesuală a Judecătoriei Hînceşti, sediul Leova a parvenit spre examinare conform competenţei contestaţia depusă de Vadim Grossu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 537637 din 02.05.2025 şi a deciziei de sancţionare din data de 02.05.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Vladimir Buzdugan, cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute în art. 47/1 alin.(1) Cod contravenţional.

În motivarea contestației depuse, Vadim Grossu a invocat faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaşte drepturile şi obligaţiile, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47/1 Cod contravenţional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici-o acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea

contravenţională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.

La 08.07.2025, contestatarul Vadim Grossu a depus prin intermediul Secţiei Evidenţă Documentare Procesuală a instanţei, cererea de completare a contestaţiei iniţiale. Astfel potrivit cererii de completare a menţionat contestatarul că, agentul constatator a indicat că contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanţă fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancţionării unei persoane.

A reținut că, o primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză rezultă din descrierea faptei contravenţionale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiţionarul ar fi comis contravenţia imputată.

Cu referire la cea de a doua problemă ce se impune a fi analizată în cauză este conţinutul sms-lor, care invocă agentul constatator că au fost recepţionate de petiţionar, totodată apar mai multe întrebări „cum a descifrat agentul constatator conţinutul acestor mesaje ? Cum a stabilit că merge vorba despre mijloace băneşti ? Cum a stabilit pentru ce erau destinate mijloacele băneşti ?”, întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri.

Totodată, a evidențiat cum au fost administrate şi anexate la dosarul pornit în privinţa petiţionarului, probe dintr-un alt dosar penal. Nu se regăseşte nici o ordonanţă de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora, etc. Or, potrivit prevederilor art.425 alin.(2) Cod contravenţional, este stabilit expres care probe sunt admisibile şi cum acestea se administrează.

A mai notat, că se impune şi o a treia problemă ce necesită a fi analizată şi anume, modalitatea acumulării „probatoriului”. Astfel că, fapta nu a fost individualizată, în afară de încheierile judecătorului de instrucţie şi mandate judecătoreşti, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Relatează că, petiţionarul este învinuit că a pretins şi primit mijloace băneşti întru susţinerea unui anumit partid politic, însă agentul constatator nu a demonstrat că acel partid politic a participat la alegerile din toamna anului 2024? A fost înregistrat oficial? A avut candidat pentru care petiţionarul urma să voteze? Nu, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

În continuare, a indicat că fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe nişte remarci vagi ale agentului constatator. A invocat că, procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalităţii acestuia, nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenţionale pe care ar fi săvârşit-o petiţionarul. Potrivit descrierii, faptei contravenţionale, ultimul ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. A reiterat faptul că, în planul încadrării faptei juridico-contravenţionale, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. La caz, a menționat că agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-şi asume vreun angajament ce ţine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. A subli9niat că, în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al

infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

În final, a apreciat că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă. A relevat contestatarul că din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională, nu este dovedit faptul că mesajele parvenite pe numărul de telefon al său, conţin textul despre careva sume de bani. Or, în foaia intitulată „extras din fişier” este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului.

Potrivit fişei de repartizare, la aceiaşi dată, cauza a fost repartizată în mod automat aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Hînceşti, sediul Leova, Nicolae Zaharia.

Prin hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Leova din 21 iulie 2025, a fost admisă contestaţia depusă de Vadim Grossu. S-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenţie din 02 mai 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Vladimir Buzdugan în privinţa lui Vadim Grossu în baza art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional. S-a anulat decizia de sancţionare adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Leova, Vladimir Buzdugan din 02 mai 2025, adoptată în privinţa lui Vadim Grossu în baza art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 15 decembrie 2025, s-a admis recursul declarat de agentul constatator Vladimir Buzdugan. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Hânceşti, sediul Leova nr. 5r-63/25 din 21 iulie 2025, în cauza contravenţională intentată prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 537637 din 02.05.2025, în privința lui Vadim Grossu, în temeiul art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional şi s-a remis cauza în vederea rejudecării în prima instanţă, într-un alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a reținut că nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăţi ale lui Vadim Grossu, or acestuia i-au fost aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, fapt confirmat prin semnătura martorului asistent Doina Vacari de la rubrica nr. 20 din procesul verbal cu privire la contravenţie.

Referitor la soluţia instanţei de judecată privind lipsa individualizării faptei şi consecinţele juridice, instanța de recurs a relevat că potrivit practicii judiciare constante, individualizarea faptelor nu presupune redarea exhaustivă a tuturor circumstanţelor contextuale, ci reflectarea clară, concisă şi suficientă a conduitei care contravine normei de incriminare.

Instanța de recurs a evidențiat că, că potrivit prevederilor art.445 alin.(2) Cod contravenţional, legiuitorul a reglementat faptul că celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

În această ordine de idei, reieşind din raţionamentele expuse, instanţa de recurs a apreciat că instanţa de fond în mod nejustificat şi pripit a purces la încetarea procesului contravenţional, declarând nul procesul verbal cu privire la contravenţie din motive formale.

Instanța de recurs a enunțat că, la rejudecarea cauzei, instanţa de judecată trebuie să examineze în mod complet şi obiectiv toate probele anexate la materialele cauzei, apreciindu-le în ansamblul lor şi în corelare cu circumstanţele consemnate în procesul-verbal. În urma acestei analize, instanţa urmează să stabilească dacă fapta imputată lui Vadim

Grossu întruneşte sau nu elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute la art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional.

În context, instanța de recurs a relevat că contravenţia prevăzută la art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional este o faptă de pericol abstract, a cărei existenţă nu depinde de producerea unui rezultat concret - precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiţionat. Simpla pretindere, primire sau acceptare a participării într-un mecanism ce are potenţialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidenţa normei.

Prin urmare, ţinând cont de materialul probator administrat şi anexat la materialele cauzei de către agentul constatator, instanţa de judecată urmează să dea o apreciere corectă probelor în complexitatea lor, în raport cu fapta imputată lui Vadim Grossu. Instanţa de fond urmează să motiveze în mod riguros soluţia, elucidând aspectele esenţiale ce ţin de aplicaţia PSB instalată în telefonul lui Vadim Grossu, care deţine numărul *****, şi care potrivit extrasului ce conţine rezultatul măsurilor speciale de investigaţii (f.d. 32) aparţine lui Vadim Grossu.

Instanţa de fond urmează să examineze ansamblul factorilor cumulativi care însoţesc instalarea şi utilizarea acestei aplicaţii: natura instituţiei bancare asociate, identificarea repetată a dispozitivului utilizatorului în interacţiuni relevante (de exemplu, mesaje recepţionate), lipsa unei justificări rezonabile din partea persoanei vizate, caracterul opac al conduitei şi refuzul de cooperare în cadrul procesului contravenţional.

Totodată, instanța de recurs a reţinut că instanţa de judecată urmează să elucideze aspectele ce ţin de mesajele recepţionate de Vadim Grossu pe numărul de telefon *****, care îi aparţine acestuia, respectiv scopul acestor mesaje şi legătura lor de cauzalitate cu scrutinul electoral şi cu Referendumul republican constituţional, precum şi coincidenţa acestora cu perioada electorală desfăşurată în toamna anului 2024.

Instanța de recurs a notat că primind cauza la o nouă rejudecare, instanţa de judecată urmează să elucideze pe deplin pertinenţa probelor electronice, respectiv mesajele SMS primite prin aplicaţia PSB pe numărul de telefon asociat contravenientului, în raport cu contravenţia reţinută în sarcina acestuia.

Pe de altă parte, instanța de recurs a evidenţiat că instanţa de judecată urmează să ţină cont de faptul că cetăţenii nu sunt împiedicaţi de lege să instaleze aplicaţii bancare, iar acest act în sine nu poate constitui o faptă sancţionabilă, întrucât libertatea de a instala aplicaţii pe telefonul personal reprezintă un drept, şi nu o imunitate absolută. Într-un spaţiu juridic democratic, utilizatorul de tehnologie beneficiază de libertatea de acces şi instalare a aplicaţiilor informatice, inclusiv a celor bancare, în virtutea drepturilor fundamentale la viaţă privată, autonomie individuală şi libertate economică. Cu toate acestea, aceste libertăţi nu pot fi absolutizate în dauna unor valori de interes public major, precum securitatea naţională, ordinea constituţională şi transparenţa finanţării politice. Prin urmare, exercitarea unui drept aparent neutru - instalarea unei aplicaţii bancare - trebuie evaluată în contextul scopului real, al cadrului factologic şi al implicaţiilor sociale generate de utilizarea acesteia.

În concluzie, instanța de recurs a reținut că instanţa de judecată urmează să coroboreze în mod corespunzător probele administrate cu fapta reţinută în sarcina contravenientului şi să elucideze pe deplin aspectele legate de instalarea aplicaţiei pe telefonul personal al contravenientului în ajunul scrutinului şi alegerilor din anul 2024, şi implicaţiile acestei

conduite în contextul integrităţii procesului electoral şi al caracterului de pericol abstract al contravenţiei prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional.

Potrivit fisei de repartizare, cauza a fost distribuită în mod automat-aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Hîncesti, sediul Central, Dumitru Efros, la 30 decembrie 2025.

În sedinţa de judecată agentul constatator din cadrul IP Leova, Vladimir Buzdugan, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data si ora ședinței de judecată, nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Astfel, prin prisma art. 455 Cod contravenţional, instanţa de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată, contestatarul Vadim Grossu a declarat că a fost pe teritoriul Federației Ruse, unde a activat în mod oficial în baza unui contract de muncă până aproximativ în anul 2013, remunerarea muncii fiind achitată în numerar, la casieria uzinei unde era angajat. A menționat că anul 2013 a reprezentat ultima perioadă în care s-a deplasat în Federația Rusă. Totodată, a indicat că, pe durata aflării sale în Federația Rusă, nu s-a adresat și nu s-a deplasat la instituții bancare de pe teritoriul acesteia și nu a avut niciun fel de relații cu vreo bancă din această țară. A precizat că nu a efectuat niciodată transferuri bancare prin intermediul băncilor din Federația Rusă și nu a furnizat datele sale personale niciunei instituții bancare din această țară. Contestatarul a declarat că numărul de telefon ***** îi aparține. De asemenea, a relatat că, la un moment dat, a avut grijă de un imobil, proprietarul acestuia locuind în Federația Rusă și urmând să-i achite o sumă de bani. Întrucât nu deținea un card bancar, era necesar să identifice o altă persoană care să faciliteze transferul. A menționat că suma respectivă nu i-a fost achitată nici până în prezent, deși a încercat prin diverse metode să o obțină, în anul 2025 a solicitat emiterea unui card bancar la Victoriabank, însă nu l-a ridicat, întrucât nu au fost efectuate transferuri de bani pe numele său. A precizat că nu cunoaște dacă pe telefonul său au fost recepționate mesaje de la vreo instituție bancară din Federația Rusă, menționând că verifică mesajele doar ocazional și nu a observat astfel de comunicări. A arătat că, în cadrul audierii, a prezentat telefonul mobil agentului constatator, acesta fiind verificat de către organele de poliție. A subliniat că nu a instalat niciodată aplicații bancare pe telefonul său și nu a recepționat mesaje sau transferuri de natură bancară. Totodată, a declarat că a prezentat telefonul polițiștilor, aceștia l-au examinat fără a-i comunica anumite constatări, după care i l-au restituit. În continuare, a menționat că agentul constatator nu i-a explicat faptul întocmirii procesului-verbal, el limitându-se la a răspunde la întrebările adresate. În final, a declarat că a aflat despre aplicarea amenzii la sediul poliției, unde a fost invitat, fiindu-i adus la cunoștință faptul aplicării sancțiunii contravenționale, precum și existența procesului-verbal.

Examinând materialele cauzei contravenţionale şi contestaţia depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, contestaţia înaintată de Vadim Grossu este întemeiată şi pasibilă admiterii, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu

încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447/1 alin. (8).

La caz, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit la 02 mai 2025. Prin urmare, contestaţia depusă de Vadim Grossu la 15 mai 2025, a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de norma menţionată supra.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei menţionate supra, instanţa de judecată stabileşte că, la 02 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Leova, Vladimir Buzdugan, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 537637, prin care Vadim Grossu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale ceea ce constituie suma de 25 000 de lei.

Conform art. 7 Cod contraventional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 Cod contraventional, constituie contravenţie fapta -acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Din textul art. 440 alin. (1) Cod contraventional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, functionarului abilitat să examineze cauza contraventională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel cu referire la normele precitate, reieşind din materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ține să precizeze faptul că articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminenței dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut de art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională. Aşa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instantei, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudenta Curtii din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art. 6 din Conventie se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei „acuzații” în materie „contravențională”, cu precizarea că înțelesul acestor termeni în interpretarea

Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială că procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o „acuzație” în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993, CEDO a statuat că „(...) o infracțiuni trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”. În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificaţia sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic şi factual al infracţiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzaţiei, adică în privinţa faptelor materiale care îi sunt imputate şi pe care se fundamentează acuzaţia, ci şi a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, contestatarul („acuzatul”) urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Astfel pentru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare contestată.

Prin urmare, sub aspectul legalităţii actelor contestate, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma „ad validitatem” a procesului-verbal cu privire la contravenţie reieşind din prevederile art. 443 Cod contravenţional, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse şi prin prisma art. 445 Cod contravenţional.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 445 Cod contravenţional, iar, cu referire la prevederile art. 443 Cod contravenţional, instanţa de judecată conchide că, absenţa acestora nu afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal şi a deciziei contestate, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la discreţia fiecărui sistem de drept, pentru a reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa de judecată are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franţei, hotărârea din 07 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menţionat că, articolul 6 §1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabileşte reguli precise

privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveţiei, 12 iulie 1988, §46 şi Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor şi de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57).

Aşa fiind, în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) Cod contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menţionat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 Cod contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În susţinerea vinovăţiei contravenientului Vadim Grossu, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenţionale următoarele probe, care au fost cercetate în şedinţa de judecată, şi anume:

- procesul verbal cu privire la audierea a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional din 02 mai 2025, potrivit căruia Vadim Grossu a comunicat în esenţă că, nu este membru al nici unui partid politic și nu a transmis datele cardului bancar sau a buletinului nimănui, careva sume da bani nu a primit de la nimeni. Explică că, nu a avut instalată aplicația „PSB” în telefonul mobil. Pe telegram nu fac parte nici dintr-un grup legat de careva partide și nu a primit nici o indicație pentru a vota un careva partid;
- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria şi nr. MAI06 537637 din 02.05.2025, prin care a fost constatată fapta contravenţională în temeiul probelor acumulate la caz;
- raportul colaboratorului de poliţie Casapu S. din 08.04.2025;
- copia scrisorii din 07 aprilie 2025, adresată Şefilor Inspectoratelor de Poliţie Teritoriale, prin care au fost remise materiale şi probe acumulate, pentru examinare conform competenţei prin prisma prevederilor art. 47/1 Codul contravenţional, de asemenea a fost solicitată informarea zilnică a rezultatelor obţinute aferent materialelor ce rezultă din procesul contravenţional RAP01433516;

- copia raportului de analiză informaţional-criminală din 07.02.2025 întocmit de către angajaţii INI al IGP potrivit cărui mai mulţi cetăţeni ai RM sunt contactaţi şi achitaţi confidenţial pentru diferite acţiuni, corupere electorală etc prin intermediul aplicaţiei PSB care aparţine BC „Promsvyazibank" din Federaţia Rusă instalată de către abonaţii Moldtelecom, Moldcell, Orange;

- încheierea şi mandatul judecătoresc emis de Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana nr. 13-2238/2025 din 01.04.2025, potrivit cărora s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţie, din cauza penală 2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516;

- un înscris „Extras din fişier excel", care conţine datele de identitate ale petiţionarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu şi a numărului de telefon, compania de telecomunicaţii şi SMS PSB „9";

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) Cod contravenţional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Articolul 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, prevede răspundere pentru pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, acţiuni care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) al Codului contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieşind din normele legale sus enunţate, dar şi în urma examinării detaliate a înscrisurilor anexate la dosarul contravenţional, instanţa de judecată constată inexistenţa unor probe pertinente şi concludente care să demonstreze vinovăţia lui Vadim Grossu în comiterea contravenţiei care îi este imputată. Totodată, contrar celor reţinute de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată apreciază că probele administrate în cadrul procesului contravenţional indică faptul că fapta imputată nu a fost săvârşită de contravenient.

În acest context, instanţa de judecată reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana indicată în procesul-verbal trebuie demonstrate potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil". Analiza materialelor cauzei contravenţionale arată că nu există nici o probă administrată conform prevederilor art. 425 Cod contravenţional care să demonstreze, în conformitate cu acest principiu, că Vadim Grossu a comis fapta incriminată. Procesul verbal cu privire la contravenţie seria şi numărul MAI06 537637 din 02 mai 2025, întocmit în privinţa lui Vadim Grossu, conţine anumite înscrisuri, însă acestea nu pot fi reţinute ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator. În cauzele contravenţionale, acuzaţii beneficiază de dreptul la prezumţia de nevinovăţie, conform art.375 alin.(1) Codul contravenţional. La caz, existenţa faptei contravenţionale şi eventualitatea comiterii acesteia de către contravenient trebuia demonstrată potrivit standardului „dincolo de orice dubiu rezonabil", însă agentul

constatator nu a administrat probe care să permită formarea unei concluzii certe că Vadim Grossu a săvârşit fapta prevăzută de art.47/1 alin.(1) Codul contravenţional.

La caz, în legătură cu componența de contravenție precizată, instanța relevă că scopul faptei prejudiciabile este determinarea alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv cele regionale. Modalitatea de exercitare a dreptului de vot este reglementată de legislația electorală, iar scopul trebuie să-l determine pe alegător să-și dea votul său în cadrul alegerilor sau referendumului, deci să realizeze anumite acțiuni. Corupţia electorală este o formă a corupţiei în activitatea politică. La rândul său, coruperea alegătorilor reprezintă o formă a corupţiei electorale, prin urmare, obiectul juridic generic al coruperii alegătorilor îl constituie relaţiile sociale cu privire la realizarea drepturilor constituţionale ale cetăţenilor.

Obiectul juridic special al coruperii alegătorilor îl constituie relaţiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art.38 din Constituţie, a dreptului de vot şi a dreptului de a fi ales, sub aspectul libertăţii alegătorilor de a-şi forma o opinie fără influenţe de natura oferirii sau dării de bani, bunuri, servicii ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. Obiectul material al contravenției de corupere electorală este desemnat prin sintagma - „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin”.

Prin „bunuri” se înţeleg bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea. „Serviciile” reprezintă activităţile, altele decât cele din care rezultă produse, desfăşurate în scopul satisfacerii unor necesităţi ale alegătorului.

Prin „privilegii” se înţelege după caz: 1) scutirea alegătorului de obligaţii (către stat); 2) oferirea alegătorului de drepturi sau distincţii sociale care se acordă în situaţii speciale.

În sensul aceleiaşi norme, prin „avantaje” trebuie de înţeles favorurile, scutirile de obligaţii sau alte foloase. Avantajele sunt, în general, de natură economică sau financiară, însă pot avea şi un caracter nepatrimonial.

În acest sens, o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia art.471 alin. (1) Cod contravențional, este ca bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă să nu i se cuvină alegătorului, adică bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, iar alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

Conform art. 425 alin. (4) Cod contravenţional, nici o probă nu are o valoare prestabilită, iar simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie nu poate constitui temei suficient pentru atragerea la răspundere contravenţională.

La caz, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională exclusiv pe baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate probe suplimentare care să demonstreze vinovăţia petentului. Această omisiune nu a fost compensată nici pe parcursul şedinţei de judecată.

Instanţa de judecată subliniază că sarcina probei revine organului constatator, neputând fi inversată în sensul obligării contravenientului să-şi demonstreze nevinovăţia, care se prezumă conform art. 375 alin. (1) Codul contravenţional.

Aşa fiind, în lipsa probelor pertinente şi concludente, instanţa de judecată constată că agentul constatator nu a dovedit că Vadim Grossu a pretins mijloace băneşti, soluţia de

sancţionare bazându-se doar pe simpla constatare a unor mesaje transmise prin aplicaţia „PSB”, fapt care, fără demonstrarea intenţiei de a influenţa votul în alegeri, nu constituie faptă sancţionabilă de lege.

Referitor la înscrisul „Extras din fişierul excel”, în coroborare cu Raportul de analiză informaţional-criminală aferent cauzei penale nr. 2023970322, instanţa de judecată reţine că, conţinutul extrasului din lista de colectare a operatorului denotă expedierea de către „PSB” Bank a unor SMS-uri abonatului (petiţionarului), însă, care este conţinutul acestor SMS-uri nu a fost prezentat de către agentul constatator, or, la caz nu a fost analizat telefonul mobil al petiţionarului şi nici nu a fost prezentat un extras bancar, care ar demonstra pretinderea, acceptarea sau primirea unor mijloace financiare prin intermediul acestei aplicaţii în scopul coruperii electorale.

În cauza Demirhan şi alţii contra Turciei, Curtea a constatat că abordarea categorică a instanţelor turce privind utilizarea aplicaţiei criptate de mesagerie „ByLock” - în special că oricine a folosit aplicaţia putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenenţă la o organizaţie teroristă armată - a încălcat dreptul reclamanţilor la protecţie efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării şi pedepsei, precum şi dreptul la un proces echitabil. Prin urmare, urmau a fi anexate, prezentate şi alte probe care ar indica la acţiunea de pretindere, acceptare sau primire.

Astfel, în opinia instanţei de judecată, simpla apariţie a unei persoane pe listele presupus implicate sau instalarea unei aplicaţii nu constituie probă suficientă pentru a demonstra vinovăţia „dincolo de orice dubiu rezonabil”, conform standardului legal aplicabil în procedura contravenţională.

În consecinţă instanţa de judecată ajunge la concluzia că, acuzaţia potrivit căreia contravenientul ar fi pretins mijloace financiare nu este susţinută de probe suficiente. Procesul-verbal la pct. 6, „Fapta contravenţională”, nu detaliază în ce împrejurări sau modalitate concretă Vadim Grossu ar fi pretins sumele băneşti, nefiind indicate probe care să demonstreze că pretinderea banilor a avut loc în scopul influenţării exercitării drepturilor electorale, conform cerinţelor art.47/1 Codul contravenţional. Agentul constatator nu a prezentat astfel de probe nici în faza documentării cazului contravenţional, nici în cadrul şedinţei de judecată. Pentru a fi configurată coruperea electorală pasivă, legea impune o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare a mijloacelor băneşti, cu scopul determinat de influenţare a votului. De asemenea, agentul constatator nu a stabilit momentul recepţionării acelor mesaje de către contravenient, dacă acestea au fost accesate şi, cu atât mai puţin, dacă au fost folosite pentru a confirma pretinderea sau primirea mijloacelor băneşti.

La fel, la dosar nu există expertiză tehnică a aplicaţiei „PSB”, nu există date bancare sau financiare privind eventuale transferuri, nu sunt prezentate textele SMS-urilor pretins primite de contravenient şi nu există martori sau alte probe materiale, tehnice ori testimoniale care să ateste că Vadim Grossu ar fi acceptat, extras sau primit fonduri prin intermediul aplicaţiei. Or, extrasele prezentate de către agentul constatator, arată doar că numărul de telefon aparţine lui Vadim Grossu şi că acesta ar fi primit un număr de mesaje prin aplicaţia „PSB”. În opinia instanţei de judecată, simpla confirmare a primirii mesajelor nu este suficientă pentru a susţine acuzaţia prevăzută de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional.

Mai mult, potrivit raportului de analiză informaţional-criminală aferent cauzei penale nr. 2023970322 se menţionează despre un flagel infracţional de corupere electorală prin

intermediul aplicaţiei „PSB” Bank, însă, la caz, instanţa de judecată, reieşind din actele dosarului este în imposibilitate de a stabili cu certitudine că SMS-urile presupuse a fi primite de la „PSB” Bank de către petiţionar au fost purtătoare de mijloace financiare în scopul coruperii electorale.

Astfel, agentul constatator nu a stabilit nici o legătură funcţională între aplicaţia menţionată şi un comportament electoral concret al contravenientului, precum un vot cumpărat. Nu au fost prezentate probe care să ateste că persoana a pretins, primit, acceptat sau extras fonduri prin intermediul aplicaţiei. În lipsa probelor efective, instanţa de judecată constată că procesul-verbal se bazează pe concluzii nesusţinute, neexistând probe pertinente care să confirme vinovăţia lui Vadim Grossu.

În lumina celor de mai sus, instanţa de judecată reţine că există un dubiu, dubiu care profită petentului conform principiului „in dubio pro reo”. Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului subliniază că acest principiu completează prezumţia de nevinovăţie şi are relevanţă factuală înainte de a fi de drept. Justiţia cere ca judecătorii să se bazeze pe certitudini dobândite prin probe decisive, complete şi sigure, şi nu pe probabilităţi. Conform art.375 alin.(3) Codul contravenţional şi a principiului „in dubio pro reo”, toate dubiile neeliminate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei acuzate. Prin urmare, simpla constatare subiectivă a agentului constatator nu poate constitui temei suficient pentru a stabili vinovăţia contravenientului.

Instanţa de judecată constată că concluziile agentului constatator referitoare la vinovăţia lui Vadim Grossu în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional sunt nefondate. Acuzaţia formulată de agentul constatator nu se sprijină pe probe certe şi concludente, iar la dosarul contravenţional nu au fost anexate probe materiale care să confirme fapta incriminată contravenientului. Aceasta echivalează cu neîndeplinirea obligaţiei pozitive a agentului constatator de a demonstra vinovăţia persoanei vizate. Simplul fapt al indicării presupuselor fapte în decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale nu poate constitui temei legal de sancţionare. La caz, agentul constatator şi-a întemeiat concluzia exclusiv pe observaţiile şi presupunerile proprii, fără administrarea probelor corespunzătoare.

Din analiza dosarului, instanţa de judecată a constatat imposibilitatea stabilirii elementelor esenţiale care să demonstreze vinovăţia lui Vadim Grossu, în condiţiile în care agentul constatator a determinat eronat presupusa faptă contravenţională. Astfel, lipsesc dovezi obiective care să confirme veridicitatea situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal contestat, ceea ce impune aplicarea principiului „in dubio pro reo” în favoarea contestatarului.

Reieşind din natura penală a contravenţiei, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) din Codul Contravenţional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existenţei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

La caz, deşi agentul constatator impută lui Vadim Grossu comiterea contravenţiei prevăzute de art.47/1 alin.(1) Cod contravenţional, nu anexează careva probe din care să fie

verificată şi constatată vinovăţia ultimului. Astfel că, instanţa de judecată explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare „ex propriis sensibus" a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional.

Aşa fiind, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că, este necesară încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Vadim Grossu, deoarece deciziile de sancţionare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestaţiei, or, susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare, în raport cu circumstanţele constatate supra nu au demonstrat existenţa faptei de care a fost recunoscut vinovat Vadim Grossu, instanţa conchide asupra faptului că, contestaţia înaintată este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia, cu încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

În conformitate cu art. 375, 441, 452, 458, 460-463 Cod contravenţional, instanţa,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestaţia depusă de Vadim Grossu.

Se anulează procesulul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 537637 din 02 mai 2025 şi decizia de sancționare din 02 mai 2025 privind atragerea lui Vadim Grossu la răspundere contravențională în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Dumitru Efros**